

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi23.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazetesi
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

04 EYLÜL 2024 S.23

2

Sıkacak Diş Dayanacak Duvar Kalmadı

Krizden çıkmak için "acı reçete uygulamamız lazım" diyorlar, "fedakarlık" çağrılarını yapıyorlar. Hep bize bu çağrılar. Zaten açlığa mahkum edilmiş olan işçi ve emekçilere!..

2

Çığ Kopmak Üzere

4

Fernas İşçileri Boyun Eğmiyor

8

CarrefourSA İşçileri Kazandı

10

Hangi Tür Faşizm?

12

İsrail'de Esir İsyanı

Sıkacak Dış Dayanacak Duvar Kalmadı

Manşet

Krizden çıkmak için "acı reçete uygulamamız lazım" diyorlar, "fedakarlık" çağrılarını yapıyorlar. Hep bize bu çağrılar. Zaten açlığa mahkum edilmiş olan işçi ve emekçilere!..

Bir taraftan almadan diğer tarafa veremezsiniz. "Kriz" dediğiniz, "zorluk ve sıkıntı" dediğiniz, "kemer sıkma" dediğiniz şey, tamına toplumun bir kesimi için geçerlidir. Bakın açlıkla birlikte şatafat, lüks tüketim, korkunç bir gösteriş düşkünlüğü almış yürüyor.

Hayır, aynı gemide değiliz!

Enflasyon rakamları açıklanıyor. TÜİK her tür hile hurdayı yapmasına rağmen, hedeflenenin çok üzerinde bir oran açıklamak zorunda kalıyor. Yıllık ortalama yüzde 65! Ki bu, gerçek enflasyonun neredeyse üçte ikisi. ENAG'ın hesapladığı rakam yüzde 91.

Enflasyon oranlarının kıymeti harbiyesi nedir diye sorulabilir. Açlığa mahkum ettikleri işçilere, emeklilere, bilumum ücretlilere bu oranları gözeterek zam yapılması gerekecek. Hiçbir derde çare olmayacak kuşkusuz bu zamlar. Ama TÜİK cambazlıklarıyla elde edilen düşük enflasyon oranlarında bir zam gündeme gelecek yine de.

Daha doğrusu, öyle olması gerekiyor-du! Ama IMF bir rapor yayımladı. Maliye Bakanı Şimşek'in ekonomi programını övdü. Hiç şaşırtıcı değil. *İşçi ve emekçilerin, yoksulların ümüğünü sıkarak "kriz atlama" politikaları, emperyalist ekonomi kurumlarının temel marifeti zaten. Ne demiştik? Bir taraftan almadan, diğer tarafa veremezsiniz. Sınıflı toplumda ya işçilerden alacaksınız, ya kapitalistlerden. "Krizi atlama" böyle mümkün oluyor.*

IMF, yayımladığı programda hükümete bir çağrı yaptı: "İşçi ücretlerini mevcut enflasyona göre değil, gelecekte öngördüğünüz enflasyona göre artırın"!

İnanılmaz değil mi! TÜİK'in oynadığı rakamlarla bile olsa enflasyon oranında işçilere zam yapmayın diyor IMF. Gelecekte öngördüğünüz, programa göre çok daha düşük görünecek enflasyona göre zam yapın. Yani işçinin elindeki lokmayı değil, ağzındaki de değil, kursağındaki hatta midesindeki kırıntıları bile çekip alın! Aynen böyle!

Artık ne sıkacak dış, ne dayanacak duvar... Ya biz, ya onlar!

Çığ Kopmak Üzere

Editör

31 Ağustos '24

Eskiden emekçi kesimlerin bilinç olarak en geriden gelen kesimleri, katlanıp çoğalan sorunlardan bunalarak "yeter artık" diye isyankar bir hava tutturdıklarında, "Erdoğan sesimizi duysun" derlerdi.

"Reise duyurmuyorlar, yanlış bilgi veriyorlar" ile başlayan, "haberi olsa izin vermezdi" ile devam eden bir "yumuşatıcı gerekçe" bulunurdu her daim. Hep bir köprü, bir bağ kalmasına dikkat ederlerdi.

İşin doğası böyledir. O keskin kopuş anı gelene kadar, özellikle orta katmanlarda, "yukarı" ile köprüleri atmamak için temkinli atarlar adımlarını. Ama bir kez o "an" geldiğinde, o önü alınmaz, engellenemez kopuş dinamikleri kendini dayattığında çeker kılıcını emekçi kesimler. Bir sıçrama anıdır o. "Yaktık gemileri, geri dönüş yok!" noktasıdır bu.

Örneğin son dönem çiftçi-emekçi köylü hareketini ele alalım. Küçük üreticinin, emekçi köylülüğünün durumu malum. Girdi maliyetini bile karşılayamayan mahsuller yüzünden ekip biçmez olmuş. Yanıp yıkılıyor. Bir çöküş, çözülüş, tükeniş söz konusu. Can havliyle harekete geçiyor emekçi köylülük. Tam bir isyan havası...

Dinci faşist iktidar ise, parmağım kör gözüne dercesine "iki yıl ekilmeyen toprakların kiraya verilme hakkı" için yasa çıkartıyor! Küçük üreticiyi, küçük tarla sahibini, çiftçileri, emekçi köylülüğü tam anlamıyla imha etme yasası bu. Hatta daha ileri

gidelim, "yasa çıkartarak mala çökme" yöntemi! Bu şekilde orta ve küçük tarla sahibinin üst üste iki yıl ekim yapılmayan topraklarını "birilerine" kiraya verme hakkını elde ediyor hükümet. Dilediği maden şirketine, yahut bir tarım tekeline!..

Bu apaçık olgular en geniş kesimler tarafından görülüyor mu? Elbette görülüyor. O yüzdendir ki kendi korkunç yıkımlarının sorumlusu olarak "yukarıdakileri" görmeye başlamışlar. Bu duygu, daha doğru bir söylemle, bu düşünce ve görüş, emekçi köylülük arasında kök salmış bulunuyor. Hatta bir adım daha ileri giderek emekçi katmanların en tutucu, en geriden gelen kesimleri arasında bile bu görüş artık kökleşmiş ve billurlaşmış durumda diyebiliriz.

Artık emekçi köylülük (ve geriden gelen emekçi kesimlerin hemen tamamı), dertleri ve sorunlarını "en tepeye" duyurduklarından emin. Dinci faşizmin başının onların durumlarını görüp bildiğinin, onların feryatlarını gayet iyi duyduğunun net bir şekilde farkındalar. Geniş emekçi kesimler artık anlamış durumda ki, "yukarıdakiler" bilerek bilmezden, duymazdan geliyorlar. Bir elektrik akımı gibi yayılan isyan duygusunun bu derece keskinleşmesi, tam da buradan çıkıyor.

Dinci faşist iktidarın neredeyse bir uzantısı denebilecek SETA, yaptığı araştırmaları bir rapor olarak sunmuş AKP'ye. Her ne kadar sonrasında "bizim böyle bir

araştırmamız yok” deseler de yani amiyane tabirle “sümen altı edilmiş” olsa da, araştırmamızın varlığı burjuva siyasi kulislerinde kesin bir olgu olarak dilendiriliyor.

Raporda “toplum psikolojisinde Erdoğan'ın dokunulmazlığının ortadan kalktığı” tespit ediliyor. Bu saptama, RTE karşıtlığı temelinde siyaset yürütmeye yatkın burjuva muhalefet kuyrukçusu sosyal reformistler için “Tayyip'ten kurtulmak”, “tek adam rejimini geriletmek” vb. sığ görüşler masasına çerez edilebilir kuşkusuz.

Ama oysa, çok daha derin, yukarıda işaret ettiğimiz kopuş anının ifadesinden başka bir şey değil gerçekte. Yani en geriden gelen emekçi kesimler için söz konusu olan artık “tepeye seslerini duyurmak” değil, tüm bu yokluk ve yoksunluktan, yıkımdan bizzat “tepeyi sorumlu tutmak”tır. Bu kesimlerin “çarın dilekçecileri” olmaktan çıkıp, “çarın celladı olmaya” geçmekte olduklarının resmidir. Bizzat iktidarı hedef tahtasına koyduklarını göstermektedir. İşte çığır kopup geleceği aşama, tam da burasıdır.

Toplumsal gelişimin evrensel kuralıdır. Toplumsal sistem çöküş sürecine girdiğinde en geri kitleler dahi içgüdüsel olarak devrime yaklaşır, devrimcileşirler. Bu temel gerçeği kavrayamayanlar,

İşin doğası böyledir. O keskin kopuş anı gelene kadar, özellikle orta katmanlarda, “yukarı” ile köprüleri atmamak için temkinli atarlar adımlarını. Ama bir kez o “an” geldiğinde, o önü alınmaz, engellenemez kopuş dinamikleri kendini dayattığında çeker kılıcını emekçi kesimler. Bir sıçrama anıdır o. “Yaktık gemileri, geri dönüş yok!” noktasıdır bu.

emekçi yığınların kendiliğinden eylemlerinde, ancak ve ancak düzene yedeklenebilecek bir “reform kanalı”nın açılmakta olduğunu görürler. Burjuva muhalefetin kuyruğuna takılmaktan ötesini hayal edemezler. CHP'nin organize ettiği “çiftçi mitingi”nin “Sol”daki yankısına bakmak kafi!

Oysa emekçi yığınların en geriden gelen kesimleri, tam da çöküş sürecinin doğrudan sonucu olarak ileri atılıyorsa, buradan çıkarılacak tek sonuç, politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi ve yeni bir siyasal düzen kurma mücadelesi, emekçi yığınlarda karşılık bulacak en

güçlü politika haline gelmiş demektir.

Çığ kopmak üzere. İşçi sınıfının en yakın müttefiki olacak emekçi ve yoksul köylülük bizzat dinci faşist iktidar ve tekelci kapitalist düzenin kendisi tarafından devrimin kollarına atılıyor. Birleşik devrimin toplumsal güçleri nesnel olarak bir araya geliyor; sokakta, meydanlarda buluşuyorlar.

Bu yüzden, bir devrim hükümetinin, onun somut devrim programının güncel propaganda ve ajitasyon çalışmasında temel konu olacağı yer ve zamandayız.

Kaybedilecek zaman yok: Şimdi devrim zamanı!

Ağaç Kesimini Engellemek İsteyenlere Silahlı Saldırı

Sermaye - devlet işbirliğiyle barajlar, santraller, madenlerle başlayan rant amaçlı doğa katliamı mesire alanları vb projelerle artarak devam ediyor.

Devletin doğayı sermaye sahiplerine peşkeş çekmesi, yaşam alanlarını savunmak isteyenlere her türlü şiddeti uygulaması sermaye sahiplerinin güç kazanmasına neden oluyor. Öyle ki, mesire alanı proje ihalesini alan sermayedar, ormana iş makineleriyle dalıyor ve ormanlarını korumak isteyen köylüye ateş açabiliyor. Elde edeceği kârı kimse engellememeli hatta geciktirmemeli. Söz konusu kâr ise her şey mübah, nasılsa devlet sermayeden yana...

Artvin'in Cankurtaran bölgesinde mesire alanı projesi için orman ihalesini alan Muhammet Ustabaş, ağaç kesimini engellemek isteyen köylülerin üzerine ateş açtı. Olayda bir kişi öldü, iki kişi yaralandı.

Cankurtaran bölgesinde yapılmak istenen mesire alanı projesi için 3 Eylül Salı sabahı iş makineleri kesim yapmak için ormana girince

köylüler, kesimi engellemek istedi.

Orman ihalesini alan Muhammet Ustabaş, köylülerin üzerine silahla ateş açtı, saldırıda köylülerden Reşit Kibar, Ersan Koyuncu ve Gökhan Koyuncu yaralandı. Yaralılar Hopa Devlet Hastanesine kaldırılarak tedavi altına alındı.

Olayı duyan Hopa halkı hastane önüne geldi. Saldırıda ağır yaralanan Reşit Kibar, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak hayatını kaybetti. Bacaklarını yaralanan Ersan ve Gökhan Koyuncu'nun tedavisi ise sürüyor.

Fernas İşçileri Boyun Eğmiyor

Lütfiye Burcu Kara

Soma'da AKP Batman Milletvekili Ferhat Nasıroğlu'na ait Fernas Madencilik'te çalışan 7 işçi, Bağımsız Maden-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atıldı. 26 Ağustos günü aralarında işten atılan işçilerin de olduğu maden işçileri işe alınmak, iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin artırılması, maaşların yükseltilmesi talebiyle maden önünde greve başladı.

30 Ağustos günü maden işçileri aileleriyle birlikte taleplerini yinelemek için Fernas Madencilik önüne yürümek istedi, ancak yolları jandarma tarafından kesildi. Madene yürümekte ısrar eden madenciler ve ailelerine jandarma saldırdı ve aralarında sendika yöneticilerinin de olduğu 4 kişi gözaltına alındı. Bunun ardından gözaltına alınanların yakınları ve dostları, 30 Ağustos günü Soma Adliyesi önünde gözaltıların serbest bırakılması için nöbete başladı. Gözaltılar 1 Eylül günü savcılığa çıkarılarak adli kontrol şartı ve yurtdışı çıkış yasağı ile serbest bırakıldı.

Mücadele Birliği Gazetesi olarak 1 Eylül günü Soma Adliyesi önüne ailelerin nöbetini ziyaret ederek, ailelerle röportajlar gerçekleştirdik. Madencilerin ailelerinin çağrısını siz okurlarımızla paylaşıyoruz.

Reyhan Topuz - Madenci Eşi

Fernas işletmesinde eşim çalışmaktadır. Eşlerimiz haklarını aramak için Bağımsız Maden-İş Sendikası'na üye oldular. Üye olduklarını şirket öğrenince, içeriden kıyım yapmaya başladı. İlk önce 2-3 kişi çıkardı. Sonra bunun arkası geldi. Sıra bize de gelecekti.

Biz onların haklarını da aramak için, kendi haklarımızı da aramak için toplandık, birleştik, tek yürek olduk. Haklarımızı aramak için Fernas şirketine yürüyüş gerçekleştirecek, sesimizi duyuracaktık. Aileleri olarak çocuklarımızla birlikte maden önüne gittik, fakat bizim önümüze bariyer kurarak sanki çok büyük bir suç işliyormuşuz gibi, kolluk kuvvetlerini yığdılar, bizim girişimizi engellediler, bizim onlarla iletişim kurmamızı engellediler. Madenin önüne doğru yürümeye çalıştığımız esnada da kolluk kuvvetleriyle bir arbede oldu. Biz geçmek istedik, onlar bize izin vermedi. O sırada sendika başkanları, birkaç maden işçisi, bunların içinde ben de varım, bir kadın olarak, maden işçisi eşi olarak gözaltına alındık. İfadelerimiz alınmak üzere jandarma karakol

komutanlığına götürdüler. Beni oradan sadece tutanak tutup serbest bıraktılar ama işçileri ve sendika başkanlarını iki gün nezarete tuttular.

Şu an Adalet Sarayı önündeyiz. Mahkemeye çıkarıldılar ve bırakılmaları için burada bekliyoruz. Biz sadece adalet istiyoruz, hakkımız olanı istiyoruz. Eşlerimizin çalışma koşulları çok zor. İş güvenliği sağlıkları yok. Hayati endişeleri yüksek. Yani biz onları gönderiyoruz ama kalbimiz de onlarla gidiyor, onları düşünüyoruz. Sürekli hasta oluyorlar suyun içinde çalıştıkları için, doktora gidiyorlar rapor alıyorlar, bu sefer rapor aldıkları için savunma istiyorlar. Yani ne hasta olmaya hakları var, ne izin kullanmaya. Bayramlarda çalıştırılıyorlar. Bayramda çalışmayı kabul etmeyip çalışmadığı için işten çıkarılan arkadaşlar var. Keyfe keder işten çıkarabiliyorlar. Mobbing uyguluyorlar, çalıştırırken hakaretler, küfürler ediyorlar. Yani artık dayanılacak gibi değil. Biz sesimizi çıkartmak istiyoruz. Bizim sesimizi duysunlar. Şartlarımızı iyileştirsinler. Şirketin başındaki müdürleri çıkarsınlar istiyoruz. Buradan okurlarınıza sesleniyoruz. Bizim sesimize kulak versinler. Yanımızda olsunlar. Desteklesinler. Şimdiden hepsine çok teşekkür ederiz.

Fatma Tufan - Madenci Eşi

Burada 7 gündür eylem yapan madencilerimiz haklarını arıyor. Biz de yanlarındayız, destekliyoruz. Umarım haklarını almayı başarılar, buna inanıyoruz. AK Parti Batman Milletvekili Ferhat Nasıroğlu'na boyun eğmeyeceğiz. Sonuna kadar hakkımız için mücadele edeceğiz, mücadele eden yakınlarımıza destek olacağız.

Madenci kardeşlerimiz çok zor şartlar altında çalıştırılıyor. Hiçbir hakları ödenmiyor, maaşları düşük ödeniyor, kömür verilmiyor, promosyon

verilmiyor, komisyon verilmiyor. İşten çıkarılan kardeşlerimiz hiçbir hakkını, tazminat, kıdem, ihbar haklarını hiçbir şekilde alamıyor. Mahkemeye uğraştırılıyor. Yaz kış kıyafetleri verilmiyor, yelek, kask, gözlük, maske, eldiven, fener verilmiyor.

Yer altında özellikle gündüz vardiyasında birçok amir ve memur yer altına inip vardiya bitimine kadar işçilere hakaret küfür dahil olmak üzere her türlü şiddeti uyguluyorlar. Bayram arifesinden itibaren bayram haftası boyunca işçileri zorla çalıştırıyorlar. Tatile çıkmak isteyenler işten çıkartılıyor. Biz hakkımızı sonuna kadar arayacağız, kazanıncaya kadar direneceğiz, direne direne kazanacağız.

Fernas Müdürü Serkan Akgün, eylem yapan kardeşlerimize terörist demiş, ben de aynı lafı kendisine iletiyorum. Asıl terörist kendisidir. Kendi vatanımızda toprağımızda hakkımızı savunurken, polisi askeri üzerimize yürütüp hakkımızı savunmamıza karşı çıkıyor, yollarımızı kesiyor. Hiçbir şekilde madene varıp hakkımızı savunamıyoruz. Çok zor durumdayız. Eşlerimiz çok zor şartlar altında çalışıyor. Yer altında kimyasal sularda boğaza kadar suların içinde çalıştırılıyorlar. Burada Bağımsız Maden-İş sendikası başkanlarımız yanımızda oldular. Onlara ve yanımızda olan herkese ayrı ayrı çok çok teşekkür ediyorum. Sağ olsunlar var olsunlar.

Nurhan Kaya - Madenci Eşi

Eşim Fernas Madencilik'te 4 buçuk senedir çalışıyor ve çok zor şartlar altında çalışıyor. Buna rağmen haklarını alamıyor. Biz hakkımız olanı istiyoruz, fazlasını istemiyoruz. Diğer madenler nasılsa onlarla eşit olmak istiyoruz ve biz hakkımızı aramak istediğimizde asker ve polis tarafından engellendik ve gözaltına alınan arkadaşlarımız oldu.

Hakkımızı aramak suçsa eğer bizi

alsınlar içeri sıkıntı değil. Biz 3 gündür burada çoluk çocuk rezil olduk. Bir an önce bu olayın sonuçlanmasını istiyoruz. Ben burada nöbet tutuyorum. Eşim işyeri önünde nöbet tutuyor. Artık sabrımız kalmadı. Benim yarın çocuğum birinci sınıfa başlayacak. Ben ona bile adapte olamadım, lütfen artık sabrımız kalmadı.

Bağımsız Maden-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Avukat Mert Batur

Burada 26 Ağustostan beri Fernas Madencilik'e karşı bir direniş yürütüyoruz. Sendikaya üye olduğu için üyelerimiz işten atıldı. Toplamda 7 kişi. Onların işe dönüş talebiyle başladık.

Ücretler buradaki havzadaki ortalama ücretlerin çok gerisinde kaldığı için onlara dair iyileştirme talebimiz var. Görüntülerini de paylaştık, iş sağlığı güvenliği önlemlerine dair eksikliklerin giderilmesini istiyoruz. 3 ana talep etrafında bir direniş yapıyoruz. 26 Ağustos'ta ilk gün 70 madenci, şirkete girdikleri için, şirket içinde eylem yaptıkları için gözaltına alındılar. Gözaltı kararı dahi olmaksızın bu işlem yapıldı. Daha sonra serbest bırakıldılar.

Ertesi gün, sabaha karşı 6 itibarıyla şirket önünde 7/24 nöbete başlamış olduk, direnişe başlamış olduk. 30 Ağustos'ta ailelerimizle beraber bir büyük buluşma gerçekleştirecektik ama bütün yollar jandarma tarafından kesildi. Toplamda 5 arkadaşımız gözaltına alındı. İki sendika yöneticimiz. Genel Başkanımız Gökay Çakır, örgütlenme uzmanımız Başaran Aksu, ikisi işten atılan arkadaşlar ve biri de madencilerden birinin eşi olmak üzere 5 kişi. Madenci eşini o akşam serbest bıraktılar. 4 arkadaşımız 2 gündür gözaltında tutuluyor.

Şimdi savcılıkta ifadeleri tamamlandı. Savcılık kararını bekliyoruz. Bu süreçte herhangi bir karar bize ve müvekkillerimize tebliğ edilmeden telefonlarına el konuldu. Gözaltı süresi de direnişi kırmak üzerine planlanmış gibi görünen bir iş birliği içerisinde uzatıldı. Avukat görüşü yapmamız engellendi. Neyse ki bu engelleri aştık, hatta savcı

adliyeye dahi avukatların girişini engellemeye yönelik talimat vermeye kalktı. Doğal olarak burada şimdi direniş devam ediyor. Arkadaşlarımızı aldıktan sonra da 7 / 24 direnişe devam edeceğiz.

Fernas Madencilik İşçisi Özay Karakuş

4 yıldan beri Fernas Madencilik'te kimyasal enjeksiyon ustası olarak çalışmaktayım. Bazı arkadaşlarımız sendikaya üye oldu diye işten atıldılar. Bu sabrımızın taşma noktası oldu.

Öncelikle bu şirkette iş sağlığı ve güvenliği sıfır. Hiçbir şekilde Çalışma Bakanlığı'ndan gelip denetlemiyorlar. Denetleyecekleri zaman da arıyorlar. 1 - 2 gün önceden haber veriyorlar. Biz usta olduğumuz için şirketin baş mühendisi Osman Emin Doğan bizi yönlendiriyor, levhalar asıyoruz, makinelerini dışarı çıkarıyoruz, yasak olan bütün malzemeleri, jeneratörleri dışarı çıkarıyoruz. Ortamı ona göre hazırlıyoruz ve defalarca da ortamı hazırladığımız halde bu şirket ceza yedi.

Şu an hayatımızdan, yaşamımızdan şüphe (endişe) ettiğimiz için çalışmıyoruz. Bu iş şartları düzeltilmediği sürece de şirkete girmeyi düşünmüyoruz. Çünkü burada adalet olduğunu, iş sağlığı ve güvenliği olduğunu düşünmüyoruz.

Maaşlarımız 34 bin TL. Bütün madenlerde 50 bin TL maaş alınırken biz 34 bin TL maaş aldığımız halde sesimizi çıkarmıyorduk. Her gün psikolojimiz bozuk bir şekilde evlerimize, çocukla-

rımızın eşlerimizin yanına gidiyoruz. Artık sabrımız kalmadı. Serkan Güncel, Saadetin Saygılı, Okan Poyraz gibi şahıslardan küfür yemekten bu işçiler baktı. Şahsımıza yapılan hakaretler, küfürler kanıtlıdır. Herkeste video olarak ses kaydı olarak bu hakaretler bulunmakta.

Bizim şu an tek istediğimiz Adalet Bakanlığı ve Çalışma Bakanlığı tarafından bunlar hakkında soruşturma açılması ve müfettiş yönlendirilmesi. Biz sağlığı ve güvenliği istiyoruz. Biz hakkımızı istiyoruz. Biz çalmadık çırpmadık. Kimseye de yalvarmıyoruz, dilenmiyoruz. Bize hakkımızın verilmesini ve eylemimizin son bulmasını istiyoruz. Çünkü çocuklarımız ve eşlerimiz kaç gündün beri yollarda rezil, hepimiz rezil durumdayız. Hiçbirimizin cebinde sigara parası dahi kalmadığı halde bile biz burdayız. Çünkü birlik beraberlik içindeyiz.

Biz maden işçisiyiz, doğal afetlerde, depremlerde, sellerde vatandaşın yanındayız. Türkiye'de herhangi bir olay olduğunda, doğal afetlerde ilk koşan madencilerdir. Bunu bu ülkede yaşayan herkes bilmektedir. Biz maden işçisiyiz, biz gariban bir işçiyiz. Bize terörist demeleri nedir? Madene yürümek istediğimizde bize saldırdılar. Bunların ne amacı var, ne çıkarları var bilmiyorum ama, bunun sebebinin de milletvekiline dayalı olduğunu düşünüyorum. Bizim patronumuz milletvekili olduğu için devletin zırhını kullandığında baştan sona kadar artık inanıyorum. Patronumuzda adalet ve vicdan olduğunu düşünmüyorum.

Buradan patronumuza seslenmek istiyorum, sayın vekilim siz de bir patronsunuz, sözde adaleti temsil ediyorsunuz ama hiçbir zaman adalet tarafında durmuyorsunuz, işçi tarafında durmuyorsunuz, hep paranın yanında hep gücün yanında duruyorsunuz. Sizin adaletinizi sorgulamalarını istiyorum.

Bize destek olan, yanımızda olan tüm duyarlı kamuoyuna teşekkür ediyorum.

Madenciler Uzun Vadede Kanser Kısa Vadede Kör Oluyor

Soma'da AKP Batman Milletvekili Ferhat Nasıroğlu'na ait Fernas Madencilik'te yedi işçinin sendikal nedenle işten çıkarılmasının ardından başlayan eylem, 31 Ağustos itibariyle 6. gününde devam ediyor.

Bağımsız Maden İş Sendikası, Soma'daki Fernas maden ocağında işçilerin çalışma koşullarına ait görüntüler yayınladı.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği koşullarından mahrum bir şekilde işçilerin çalıştığı madendeki görüntülere ilişkin açıklamada **"Gördüğünüz su, işçiler çalışırken kesintisiz şekilde akan yer altı suyu. İşçiler sürekli kablo ve ekipmanlarla suya batık şekilde gaz kaçağı, elektrik çarpması tehlikesi olmasına rağmen herhangi bir önlem alınmadan çalışıyor.** Gördüğünüz makine jumbo makinesi, arkada görülen sarı lekeler göze değdiği anda hızlıca kör eden ağır kimyasallar. Çatlakların kapatılabilmesi için hem kesim hem de kimyasal koruyucu işlem yapılıyor. Yönetmeliğe göre kimyasal yapılan alanda kimsenin durmaması gerektiğinden şerit çekili alan vardiya amirleri ve şirket yöneticileri tarafından kaldırılmış durumda. Madenciler kimyasala uygun koruyucu tek ekipman, gözlük, tulum, maske olmadan uzun vadede kanser, kısa vadede kör olma tehlikesi altında çalışıyor" denildi.

Ağır kimyasalların karıştığı yer altı suyunun toprağa ve bölgede kullanılan

su kaynaklarına karışmaması için önlem alınmadığını vurgulayan sendika "Ağır kimyasallar karışan yer altı sularının toprağa ve bölge halkının su kaynaklarına karışması için tek bir önlem alınmıyor. Bu suya batık halde çalışan madenciler başta olmak üzere binlerce kişi kanserojen madde karışan sular ile yavaş yavaş zehirlenirken tek bir denetim yapılmıyor" dedi.

Çalışırken düzenlemelere uygun şekilde önlem alınması bir yana işçilerin yemek molalarını kullanabilecekleri bir alan dahi bulunmadığını belirten sendika "Kimyasal bidonlarının üzerinde, kablolarla oturarak yemek yeniliyor. Çalışma alanında yüksek yerlere çıkmaya uygun araç dahi yer almıyor" dedi.

Yasak olmasına ve yaralanmalar olmasına rağmen, makine üzerine çıkılmaması gerekirken, üç işçinin aynı anda, metrelerce yukarıda elektrik akımına kapılma ve düşme tehlikesi altında hiçbir önlem alınmadan çalıştırıldığı ifade edilen açıklamada 'loder' isimli yükleyici makinede, İSİG düzenlemelerine göre sadece malzeme yüklemesi yapılabileceğini, üzerine çıkmak yasak olmasına ve işçilerin daha önce düşüp yaralananlar olmasına rağmen, sürekli halatsız şekilde çalışmaya zorlandığı belirtilerek, "patron milletvekili olmasına rağmen, İSİG önlemlerini, yönetmelikleri, kanun maddelerini uygulamayarak suç işliyor, madencileri ölüme gönderiyor" denildi.

İş Cinayetlerine Karşı DESAN Tersanesi Önünde

Limter-İş Sendikası, Tuzla'da bulunan DESAN Tersanesinde iş cinayetinde katledilen tersane işçisi Serkan Çiçek için 28 Ağustos günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Tersane önünde "Tersanelerde 1 Ayda 3 İşçi Katledildi. DESAN'da Serkan Çiçek, Beşiktaş'ta Mehmet Keskin ve Doğan Kurt. Unutmayacak, Affetmeyeceğiz!" pankartı açılan eylemde sık sık "Kaza Kader Değil Bu Bir Cinayet", "Çalışırken Ölmek İstemiyoruz", "İşçiler Birleşin Ölümünü Durdurun" sloganları atıldı.

"İşçi arkadaşlarımız yaşamını yitirdiği andan itibaren tersane patronları ve taşeronlar tarafından aile ablukaya alınıyor. Kan parasıyla susturuluyor. Oysa kan parasına verilecek para, işçi sağlığı ve iş güvenliğine harcansa 25 yaşında, 30 yaşında, 22 yaşında yaşamını yitiren arkadaşlarımız aramızda olacaktı. Yıllardır bu tersanelerde, söyleye söyleye dilimizde tüy bitti. Hiçbir işçi cinayeti kader değil. 21. yüzyılda yaşıyoruz, teknolojinin son derece geliştiği bir yüzyıldayız. Teknoloji sadece tersane patronlarının ya da patronların karı uğruna hizmete sokulmayıp aynı zamanda işçi arkadaşlarımızın güvencesi olarak devreye sokulsa bunları yaşamayacağız." Limter-İş Genel Başkanı Kanber Saygılı

Arkadaşlarımız Ölmüyor Öldürülüyor

Saygılı, tersanelerin denetlenmediğini de vurgulayarak "İşçi arkadaşlarımız ölmüyor, öldürülüyor. Gerekli tedbirler alınmadığından dolayı öldürülüyor. Bizi hurdaya atılan sac parçası gibi görüyorlar. İnsan yerine konulmuyoruz, oysa biz onlara trilyonlar, katrilyonlar kazandırıyoruz. Tersanelerini istemiyoruz, bankalardaki paralarını da istemiyoruz. Ama bizim emeğimiz üzerinden kazandıkları trilyonlardan işçi sağlığı ve iş güvenliği için de harcamalarını istiyoruz" dedi.

Tek Çare Örgütlenmek

"İstanbul'un göbeğinde tersanede çalışan arkadaşlarımızın sigortaları hiç ediliyor ama bu devlet, iktidar, bu siyasal iktidarın çalışma bakanı bir adım atmıyor" diyen Saygılı tek çarelerinin birlik olmak, Limter-İş sendikasında örgütlenmek olduğunu belirterek "Patronlar, sarı sendikalar ne derse desin Limter-İş sendikası, sizin sendikanız. Dok Gemi İş Sendikası tersane patronlarının sendikası" dedi.

Eylem iş cinayetlerini protesto eden sloganlarla sona erdi.

Antalya Hayat Park İşçileri Eylemde

Antalya Konyaaltı Belediyesi'ne ait Hayat Park işletmesinde Sosyal İş Sendikası'na üye 9 işçi, restoranda çıkan yangının ardından "küçülmeye gitme" gerekçesiyle 26 Ağustos günü işten çıkarıldı.

Bunun üzerine işçiler, işyerlerinin bulunduğu park önünde işlerine geri dönmek için eyleme başladı. 30 Ağustos günü Hayat Park işçileri basın açıklaması yaparak yaşananları bir kez daha kamuoyuyla paylaştı.

"Hayat Park'ta İş Güvenliği Sağlanmalı, Mobbinge son verilmeli, İşten Çıkarılanlar İşlerine Geri Dönmeli" pankartı açan işçiler Hayatpark'tan sendikalı oldukları için işten atıldıklarını ve direnişte 5 günü geride bıraktıklarını anlattı, "Gece, gündüz, yağmur, çamur demeden her gün burada hakkımızı alıncaya kadar mücadele etmeye devam edeceğiz" diyerek işten atılma süreçlerini ve yaşadıkları hukuksuzluğu aktardılar. İşçiler "Kod 22" ile işten çıkarıldıkları için işsizlik maaşı almaları da engellenmiş oldu.

İşçiler taleplerini şöyle sıralıyor:

- * İşten çıkarılan arkadaşlarımızın işi geri verilsin
- * Sendikalaştığı için çalışan işçilere yönelik baskı sona erdirilsin
- * Yangının asıl sorumlusu olan şirket yönetimi hesap versin
- * Mobbing uygulayan yöneticiler tutanak altına alınsın ve hesap versin
- * İş Sağlığı Ve Güvenliği derhal sağlansın

Yönetiminin Açıklaması Doğru Değil

İşçilerden Veis Gök, gazetemize yaptığı açıklamada "Bizim asıl olarak çıkarılma nedenimiz Hayat Park'ta başlattığımız sendikal faaliyeti bitirmek. Çıkan yangın ve mekanın kullanılamaz hale gelmiş olması ve yönetimin bu nedenle 'küçülmeye gitmek zorundayız' şeklindeki açıklaması doğru değildir" dedi.

Antalya'da Konyaaltı Belediyesi'ne ait sosyal tesisin içinde yer alan Hayat Park restoran-kafede çalışan ve yangın sonrasında işten çıkarılan 4'ü kadın 9 işçinin de Sosyal İş Sendikası üyesi olduklarını belirten Veis Gök, yönetime defalarca işçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin taleplerini ilettiklerini ve hiçbir zaman olumlu bir sonuç

alamadıklarını söyledi.

Özellikle mutfaktaki bacanın yıllardır biriken yağ ve is nedeniyle tıkalı olduğunu, her an yangına sebebiyet verebileceğini, mutfaktaki havalandırmanın yetersiz olduğunu, yangın tüplerinin boş ya da çalışmaz durumda olduğunu sık sık söylemelerine rağmen hiç dikkate alınmadığını aktaran Gök "Hatta durumun ciddiyeti, aciliyeti görülsün diye fotoğraflarını videolarını çektik fakat hiç dikkate alınmadı.

Yangın Tüpü Bulamadık

Ve nihayetinde 17 Ağustos tarihinde yangın çıktı. Yangını itfaiye ekipleri gelinceye kadar kendimiz ve yardıma gelen arkadaşlarımızla söndürmeye çalıştık. Fakat yangın tüpleri yok bir tane elime geçirdim o da boştu. Ve tabii yangın hızla ilerledi" diyerek yaşanan durumu aktardı.

Yangının ardından yönetimin kendilerine çalışma durumlarıyla ilgili herhangi bir bilgi vermediğini, "Yangın raporunun gelmesini bekliyoruz" denildiğini aktaran Gök, 28 Ağustos'ta kimi işçilere işten çıkarıldıklarının SMS ile bildirildiğini, kimi işçilere ise 2-3 saat mesai yaptıktan sonra "işten çıkarıldın" denildiğini söyledi.

İşletmenin yaklaşık 5 yıldır faaliyette olduğunu ve işten atılan işçilerin çalışma süresinin en az bir yıl olduğunu ve hepsinin de sendikal olduklarını vurgulayan Gök, "Yangının hesabı da o kadar uyardıma rağmen bize kesildi. Üstelik Kod-22 ile işten çıkarıldık ve işsizlik maaşı almamızı da engellediler. Yangın raporunu beklemelerinin nedeni ise istedikleri şekilde kendilerini aklayacak bir rapor çıkartmaktı. Ve raporu istedikleri şekilde alarak yangını bahane edip hesabı bize kestiler ve işten çıkarıldık" dedi.

Eylemlerinin 5. gününde olduklarını, fakat seslerini duyuramadıklarını da belirten Veis Gök, belediye, parti, demokratik kitle örgütlerinin arasında birbirine geçişli bir yapı olduğunu ve bu

ilişkilerin üzerinden de hem sendikal mücadelelerini engellemeye yönelik bir baskı oluşturulduğunu hem de işten atılmaları ve eyleme geçmelerinin duyurulmasının da engellendiğini belirterek "Biz yerel basına bilgi verdik, ilk gün açıklama da yaptık fakat buradaki ilişkiler üzerinden yerel basına sansür uygulandı ve sesimizi duyuramadık" diyerek, direnişlerinin bir anlamda kırılmaya çalışıldığını söyledi.

Talepleri kabul edilinceye kadar mücadele edeceklerini vurgulayan Veis Gök, basından emekçileri ve demokratik kitle örgütlerinin seslerini duyurmalarını ve işlerine geri dönebilmeleri için destek vermelerini istedikleri söyledi.

"Biz işçilerin tüm uyarılarına rağmen, alınmayan önlemlerden dolayı bir yangın çıkmıştı. Bu yangının hesabı bize kesildi ve işten çıkarılan biz olduk. Bacanın tıkalı olduğunu söyledik. Yangın tüplerinin boş olduğunu söyledik. Havalandırmanın yetersiz olduğunu söyledik. Tüm uyarılarımızı dikkate almayan yöneticiler, yangından sonra 'bunu dillendirmeyin' diyerek bize baskı uyguladı. Yangının sorumlusu sizsiniz!"

CarrefourSA İşçileri Kazandı

CarrefourSA Esenyurt Depo'da 12 Ağustos'ta altı işçinin işten çıkarılmasının ardından Depo, Liman, Tersane ve Deniz İşçileri Sendikası (DGD-SEN) öncülüğünde depoda çalışan işçiler iş bırakmıştı.

İşçilerin 5 bin lira ara zam talebiyle ve işten atılan sendika işyeri temsilcilerinin işe geri alınması talebiyle devam eden eylemde, işçilerin eylemini kırmak için işten atma, depoyu kapatma tehditleri savuran patronlar, bu defa CarrefourSA depoya kilit vurarak işçilerin mücadelesini bitirmeyi hedefledi.

Ancak CarrefourSA işçileri bunun üzerine eylemlerini CarrefourSA

mağazaları ve Gebze CarrefourSA depolarına taşımıştı.

Son olarak CarrefourSA işçilerinin Zeytinburnu Olivium AVM'de yaptıkları boykot çağrısından sonra polis işçilere "Size Sabancı'nın selamını getirdik" diyerek işkenceyle, boğazlarına basarak işçileri gözaltına almıştı.

CarrefourSA işçileri ve Mücadeleci Sendikalar CarrefourSA mağazaları önlerinde eylemler gerçekleştirerek "Sabancı'nın selamını aldık. İşçilerin de Sabancı'ya Selamı" var mesajı verdi.

28 Ağustos'ta CarrefourSA Esenyurt Depo'ya giden işçiler, bu defa da XRay cihazlarının

konulduğunu gördü.

Eylemin 17. gününde DGD-SEN temsilcileri ve CarrefourSA yetkilileri arasında yapılan görüşme sonucunda, işçilerin talepleri kabul edildi.

DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar, "**Taleplerimiz kabul edildi CarrefourSA'nın kadrolu işçilerisiniz artık. İçeride toplu sözleşme yapılıyor. Kadronuz hayırlı olsun. Bu direniş 5 bin lirayla yola çıktı. Ama bugün memleketin en şanlı direnişlerinden bir tanesidir. Burası öğrenmiştir ki, artık işçinin birliği yoksa hiçbir şeyi yoktur. İşçinin güvencesi budur.**"

"17 gün boyunca onuruyla haysiyetiyle direnen, bu memlekette ben de varım diyen 'beni onursuzlaştıramazsın, haysiyetimle oynayamazsın' diyen CarrefourSA depo işçilerine ve bütün memlekette bizimle birlikte direnen herkese selam olsun" diyerek işçilerin kazanımını duyurdu. CarrefourSA işçileri "İşçiler Birlikte Birlikte Güçlü" sloganları ve alkışlarla kazanımlarını kutladı.

İşten çıkarılan altı işçinin işe iade talebine dair ise hukuki sürecin devam ettiği belirtildi.

Artık Yeter Geçinemiyoruz!

DİSK, "Artık Yeter! Geçirmiyoruz! Gelirde Adalet, Vergide Adalet, Ülkede Adalet" kampanyası kapsamında İstanbul'da Şişli Cevahir AVM önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Vergide Gelirde Adalet İstiyoruz", "Sefaletle Teslim Olamayacağız", "İnadına DİSK İnadına Sendika", "Direne Direne Kazanacağız", "Zafer Direnen İşçilerin Olacak" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını DİSK İstanbul Bölge Temsilcisi Asaletin Arslanoğlu okudu.

İşçilerin ülkenin tüm değer ve güzelliklerini ürettiğini ve bu adaletsizliği hak etmediğini, ekonomik kriz derinleşirken, düşük gelirle yaşam mücadelesi verirken, yüksek vergiler ödediğini, işçinin patronundan fazla vergi verdiği bir ülke haline geldiğini belirten Arslanoğlu, iktidar, kamu kaynaklarını bir avuç sermayeye aktarırken; vergi afları ve teşviklerle onların servetine servet katarken, işçilerin emeğinin, alın terinin hiçe sayıldığını işçilerin çalışıp, ürettiğini,

yüksek vergiler nedeniyle alıkla, yoksullukla karşı karşıya kaldıklarını söyledi.

"Bıçak Kemiğe Dayandı! Biz sustukça, adaletsizlik büyüyor; cebimize, ekmeğimize, haklarımıza daha fazla el uzatıyorlar. Artık tek başına yaşam savaşı vermenin değil, hep birlikte adalet mücadelesini büyütmenin zamanıdır. Gelirde Adalet İstiyoruz! Vergide Adalet İstiyoruz! Ülkede Adalet İstiyoruz" diyen Arslanoğlu, asgari ücret başta olmak üzere tüm ücretlerin artırılmasını ve bunun için yüksek enflasyon dönemlerinde asgari ücretin yılda dört kez artırılmasını; sendikalaşma, toplu pazarlık ve grev hakkı önündeki tüm engellerin kaldırılmasını istediklerini belirtti.

DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ise, 2 yıldır başlattıkları eylemlerin devam ettiğini belirterek "İnsanca yaşanacak bir yaşam mümkündür. Vergide adalet mümkündür. Asgari ücrete mahkûm eden sistemden kurtulmak mümkündür. Kıdem tazminatı mümkündür. Emeklilik hakkımız ile son nefesimize kadar geçinebilecek bir ücret mümkündür." dedi.

13 Eylül'de Mersin'de kitlesel bir eylemle Türkiye'nin her yerinde eylem zincirleri başlatacaklarını belirten Çerkezoğlu, "Gelirde Adalet, Vergide Adalet" için sokaklarda olacaklarını ve 13 Eylül'de bölgesel mitingleri ilki Mersin'de yapacaklarını duyurdu.

Doğayı Korumayı Sev, Hayvanı Sev, Kapitalizmi Öldür

Hayvanları Koruma Kanunu'nda yapılan değişiklikle sokak hayvanlarının toplatılarak barınaklara gönderilmesinin ve katledilmesinin önünü açan yasal düzenlemeye karşı tepkiler devam ederken yaşam savunucuları 1 Eylül günü Yenikapı Etkinlik Alanı'nda bir çok ilden katılımıyla gerçekleşen "Katliama Hayır" mitinginde bir araya geldi.

Yenikapı Marmaray Durağında buluşan yaşam savunucuları gruplar halinde katliam yasasını protesto eden pankartlar ve dövizlerle miting alanına yürüdü.

Mitinge aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da olduğu devrimci örgütler, demokratik kitle örgütleri, sendikalar siyasi partiler de katıldı. Kitlesele mitingde "Katliama Hayır", "Dostlarımızı Yaşatacağız", "Susma Haykır Katliama Hayır! Ölüm Yasasını Geri Çek", "Sokak Hayvanları Sahipsiz Değil", "Yaşatacağız!" "Toplayamazsın, Hapsedemezsin, Öldüremezsin" "Katliam Yasasını Geri Çek!", "Faşizm Öldürür Mücadele Yaşatır. Kanlı Yasaya Karşı Mücadeleyi Yükselt", "Çocukları da Hayvanları Da Koruyacağız" pankartları ve dövizleri taşıdı.

Mitingde Mücadele Birliği de "Tüm Canlılara Düşman Kapitalizmle Savaş", "Doğayı Korumayı Sev Kapitalizmi Öldür", "Hayvana Değil Kapitalizme Ötenazi", "Hayvanlarla Barış Kapitalizmle Savaş" dövizleri taşıdı.

Alan kalabalıklaştığında "Hükümet İstifa" sloganları atıldı. Bunun üzerine eylem komitesi platformdan bu sloganın atılmaması için uyarı yaptı. Kitlenin bir kısmı bu uyarıya tepki gösterdi ve tartışmalar yaşandı. Ardından miting, 30 Ağustos, Cumhuriyet ve hayvan

hakları üzerine konuşmalarla başladı.

İstanbul Barosu Hayvan Hakları Merkezi Sözcüsü Bahtiyar Güner söz konusu yasanın iptal edilmesini talep ederek, "Biz bu yasa değışsin değil, iptal edilsin istiyoruz. Biliyoruz ki Anayasa Mahkemesi'nden bu yasa dönecek" dedi.

Hükümete katliam yasasının geri çekilmesi çağrısı yapan kitle, sık sık "Hak, hukuk, adalet" sloganları attı.

CHP İstanbul İl Başkanı Özgür Çelik'in konuşması sırasında da kitle tepki göstererek sık sık sözünü kesti. CHP'li hiçbir belediyenin "katliam yasası'nı uygulamadığını ve uygulamayacağını" söylemesi üzerine kitle Çelik'e "Yalan söylüyorsunuz" diyerek ve yuhalayarak tepki gösterdi.

Okunan basın açıklamasında, sokak hayvanlarına daha bilinçli bir yaklaşım sergilenmesini sağlayacak yasal düzenlemeler gerekirken, tam tersine onları hedef alan bu yasanın kabul edilemeyeceği ifade edilerek "Sokak hayvanlarının yaşam haklarını hiçe sayan, yok edilmelerine zemin hazırlayan tehlikeli düzenlemeler içeren bu yasa aynı zamanda

hayvana ve hayvan besleyenlere yönelik saldırıların artmasına da sebep olmuştur" denildi. Yasanın ardından Niğde, Altındağ'da yaşanan katliamlar, usulsüz toplama ve vahşet görüntülerinin toplumsal barış ve istikrarı tehdit ettiği söylendi.

"Hayvanların yaşam haklarını savunmak tüm insanlığın ortak sorumluluğudur. Sokak hayvanları popülasyonunu kontrol etmenin ve hem insanımızı hem de hayvanlarımızı korumanın yolları var. Gelecek nesillere yaşanabilir bir dünya bırakmak istiyorsak, yok etmeyi değil, uyum içinde yaşamayı ve yaşatmayı seçmeliyiz. Tüm basın mensuplarını ve halkımızı, katliam yasasına karşı bizimle birlikte olmaya davet ediyoruz."

Hangi Tür Faşizm?

Sena Kızılırmak

02.09.2024

Kendine "sol", "sosyal-demokrat", "Kemalist sol" (gerisini siz türetin) diyen "muhalif" basın köşelerini tutan, meclis koltuklarına kurulan, sendikaların, feminist derneklerin başkanlıklarını yapan bilcümle saygılı öncüler, sürekli bir durum tespiti yapmaya çalışıyorlar. Ama ne faşizm faşizm diyebiliyorlar, ne de kapitalizme kapitalizm. Hiçbir şey diyemeyince kurtuluş konusu da durum tespitleri gibi. Ne o ne o...

Kafalarının karışık kuruşukluğu içinde bir bakmışsınız "faşizmin ayak seslerini" duyuyorlar, bir bakmışsınız "bu faşizm değil de nedir?" diye mikrofonlara anın heyecanı ile konuşuyorlar. Ertesi gün nasıl olsa söylememiş olacaklar ve yaşanan yaşanmamış gibi devam edecekler. "Yeni tür faşizm", "istibdat", "şeriat düzeni", "siyasal islam düzeni", "tek adam rejimi", "ucube sistem" ve en joker tanım "AKP faşizmi, AKP kapitalizmi"... say say bitmez. Sürekli üretim halindedir. En son Işıl Özgentürk tüm hepsinin karışık kuruşuk kafalarını özetledi.

Bu, "Hiç bilmediğimiz bir faşizm türü" o yüzden "...bu bilmediğimiz bir tür faşizm(le), biz de nasıl mücadele edeceğimizi şaşırılmış durumdayız... Hani bir an önce olsa da biz de rahatlasak, nasıl savaşabileceğimizi öğrensek. Çünkü çok alaturka bir faşizm içinde debeleniyoruz."

Bu sözler pek bildiğimiz bir politik cehalet türüdür. Çünkü faşizm, tek elci egemenliğin en ırkçı, en şoven, en gerici, en baskıcı politik iktidarındır. Bu yanıyla Komintern'in tespiti hala doğrudur, bilinmez değildir. Devlet tekel bütünleşmesi ile birlikte faşizm, şu-bu parti politikasıyla kalmamış tek elci devletin politikası olmuştur. Sır olmayanı bir sır haline getirme, ayan beyan olanı sisler ardına saklama becerisini nasıl başarıyorlar diyebilirsiniz. Bundan daha iyi bir soru da, bunu neden yaptıklarıdır. Ama her ikisinin yanıtı da müşterek: oportünizm.

Oportünizm en kestirme tanımla ezilenden yana görünüp ezilenin kurtuluşuna karşı ezen sınıfla işbirliğidir. Kirk yıllık kurumsallaşmış faşizmin genişlettiği bir cephe varsa o da oportünist cephe.

Bu saygılı öncüler/aydınlar, son on yıldır papatya falı bakar gibi "faşizm var mı yok mu?", "Ne tür bir faşizm bu?" (Hadi durmayın söyleyin... Yoksa sadece milliyetçi, ırkçı, şoven

Faşizm, tek elci egemenliğin en ırkçı, en şoven, en gerici, en baskıcı politik iktidarındır. Bu yanıyla Komintern'in tespiti hala doğrudur, bilinmez değildir. Devlet tekel bütünleşmesi ile birlikte faşizm, şu-bu parti politikasıyla kalmamış tek elci devletin politikası olmuştur.

olunca...?) demeleri, kendi statülerinden duydukları derin endişedenir. Güvenli liman olarak gördükleri burjuva yasaların, hukukun son on yılda daha bir tarumar olup yıkıldığını görüyorlar. Aslında onların yeni diye gördüğü her şey çöküşün ve çürümenin en üst, en uç noktaya varmasıdır. Statülerini ve düzeni koruma içgüdü-sü öyle gelişkin ki, burjuvaziden daha çok "burjuva/kapitalist cumhuriyete" methiyeler düzerek bilemedikleri bir faşizm türüne karşı çıktıklarına inanamamızı istiyorlar.

Işıl Özgentürk, diğerlerinden aşağı kalmayacak biçimde suçluyu hemen buluyor... Suç şu en yoksullarda çünkü demokrasi, cumhuriyet en yoksulların umurunda değildir. Önlerine ekmek/aş koy, ceplerine biraz para, çocuklarına cami imamlığı hem çok yoksul hem çok cahil olduklarından dinci gericilik, ırkçılık, linç kültürü... hiçbiri onlara uzak değil, sünger gibi çekiyorlar.

Peki ama bu en yoksulluk nasıl yaratıldı? Yoksullar, işsizler yok muydu hiç? Cehalet, şeriat seviciliği yeni mi? Yüz yıldır kadınlar aşağılanıp şiddet görmemiş, emekçiler sömürülüp coplanmamış, hapishaneler sürekli dolmamış, işkenceler, adaletsizlikler yaşanmamış, mafya cirit atmamış, ırkçı-dinci saldırı ve katliamları halklar, ezilenler yaşamamış, gençler idam edilmemiş, laisizm pek savunulmuş, fakir daha fakir zengin daha zengin hiç olmamış, kolluk güçleri, meclis ezilenler adına hareket etmiş vb. vb. gibi hayali bir "cumhuriyet" çiziyorlar ve her şeyi AKP'ye yıkıyorlar. RTE "Bizden önce buzdolabı yoktu." dediğinde mizahın dibine vuruyorsunuz ama ondan önce harka "cumhuriyet" değerleri olduğunu, faşizmin ancak evrenden ibaretliğini söyleyerek ya da ima ederek politik mizah konusu oluyorsunuz.

Evet bunların hiçbirisi yeni değil ama AKP kaderini oynayıp her şeyi uçlara taşıdı. Bu saygılı öncüler ona öyle büyük bir misyon biçiyorlar ki, "AKP kapitalizmi" diye bir kapitalizm keşfinde bile bulundular! Cehaleti suçlayıp kendine uygun cehalet yaratmaktadır bu. Neden çünkü korunmak istenen şey aynıdır., tek elci kapitalizmdir.

Faşizmin hangi türü olursa olsun, faşizme karşı mücadele anti-tek elcilikten geçer, devrimci bir mücadele ile, devrimci yoldan faşizm kesin olarak yenilir. Bu teorik politik bir gerçeklik olmasının yanında, halkların deneyimi de bunu göstermiştir.

Peki soralım, nasıl bir faşizm olduğu netleşip rahatladıktan sonra, nasıl savaşacağını, nasıl ne zaman öğreneceksiniz? Çünkü şu an bu bilmediğimiz "Çok alaturka faşizme" karşı tek yaptığınız "sandık başına" çağrısı... "Şuna değil buna oy verelim". Hesap mı sorulacak, "Haydi sandık gelsin."... Eylem mi yapılacak, "Ee sandık var, sandığı tehlikeye atmayalım." Öfkeli misiniz " Sandıkta gösterin"... Aç mısınız " Sandık gelecek"... Sokak mı "Aman şimdi provokasyona gelmeyelim"... Sahi belirsiz faşizmle, istibdat falanla itham ettikleriniz de aynı şeyi söylemiyor mu? Hatta daha afili cümlelerle, daha ajite söylüyor. O zaman ne diyeceksiniz? Hani durum netleşip rahatladıktan sonra "Meclisi açalım", "Meclise girelim", "Seçim olsun" başka? Hiç! Yani şu anki sözlerinizle "Eylemlerinizi" dışında hiçbir şey. Şimdi nasıl mesela devrimcileri, komünistleri ve eylemlerini terör kapsamında görüyorsanız, "rahatladığınız" zamanda da göreceksiniz. Şimdi nasıl sokaktan uzak durulması için çabalyorsanız, kapitalist sömürü düzeninden başka bir şey olmayan kapitalist demokrasi ve kapitalist cum-

huriyetin savunulmasını salık veriyorsanız, o zaman da aynı olacak. Siz değişmezsiniz ama cehaletinden şikayet ettiğiniz ve kendi cehaletinize uygun bulduğunuz kitleler değişebilir ve değişiyorlar da. Ama sandıkla değil. Sandığın söylediğiniz gibi (ve diğer şeyleri de) bir anlamı olmadığı pratikte görerek. Tüm baskı ve şiddete rağmen, hapislere atılacağını bilerek, işten, sendikasıdan kovulacağı ya da sendikasının kapatılabileceğini görerek Ankara'ya gidiyor, fabrika önlerini işgal ediyor, yolları çiftçiler kesiyor, okul bahçeleri eylem alanına dönüyor.

Aylar önce D. Zeyrek üstat (!) "hükümeti kurtaran işçi sınıfının sınıf bilinci olmamasıdır" demişti. İşçiler onu yalnızca çıkarmak istercesine, sınıfın en gerideki kesimi yeni, mücadeleci sendikalar kurmaya ve eylemlerde boy göstermeye başlamışlardı bile. Oysa işçileri engelleyen sarı sendikalar, oportünist sendika liderleridir. Oysa bu tüm saygılı öncüler/aydınlar sınıfın ileri, devrimci eylemlerinden hep büyük bir tedirginlik duydular. "70'lere mi dönüyoruz?" demekten kendilerini alamadılar. Ne vardı 70'lerde? 15-16 Haziran ayaklanması, Tariş ayaklanması, 1 Mayıslar, grevler, gösteriler, toprak işgalleri, gençlerin devrimci çıkışları. Ama siz sonucun bir tanesini görüyorsunuz (o da statünüze dokunduğu için): 12 Eylül! Ya siz işçilerin kazanacağına inanmıyorsunuz ya da kazanmasını istemiyor ama kendi statünüzün de korunabilmesi için onun eylemine ihtiyaç duyuyorsunuz... Tabi ki sınırlı dar, devrimci siyasal bakıştan, bilinçten yoksun olarak. Bu yüzden açık olanı bile bilinmez yapıyor, bir parti, bir kişiyle sınırlı olarak görülmesini istiyorsunuz.

Arada bir bu saygılı öncüler/aydınların söylemek zorunda kaldıkları şeyi biz de söyleyelim. Çürümemiş, çökmemiş hiçbir kurum bırakmadılar. Bunu bu saygılı öncüler, "kapitalist cumhuriyeti, değerlerini kurtaralım." demek için söylüyorlar. Pek işçi sınıfının ezilen halkların bunda çıkarı ne olacak? Hiç! İşçi sınıfının ezilen halkların çıkarı işçi cumhuriyetidir, demokratik halk iktidarındır. Faşizm de sömürü sistemi de onların bu iktidarıyla yıkılır, ortadan kalkar. O halde işçi sınıfı bu çürüme ve çöküşte kendi kurtuluşunun imkanını görebilir, görmelidir de. Verilecek mücadeleye budur.

İsrail Zindanlarından Manzaralar

İsrail zindanlarında yaşananlar, yıllar boyu dünya kamuoyunun bilgisinde. Ve yıllardır Filistinli tutsaklar, İsrail zindanlarında yapılan işkencelere karşı, "idari tutukluluk" a karşı eylemler yapıyor, ayaklanıyor ve açlık grevlerine giriyor. Geçtiğimiz günlerde, bir ses daha yükseldi İsrail zindanlarından.

Defalarca kez "idari tutuklu" (İsrail yasalarına göre "suç işleme ihtimali olan" Filistinliler, herhangi bir yargılama, ceza olmadan zindana atılıp, keyfi olarak belirsiz süreler hapsedilebiliyor) olarak zindanlara atılan FHKC'li Halide Cerrar, avukatları aracılığı ile yaşadığı koşulları anlattı.

Filistinli Tutsaklarla İlişkiler Komisyonu ve Filistinli Tutsaklar Kulübü, Halide yoldaşın sesini dünyaya duyurarak, Onun 16 gündür "Neve Tirza" Hapishanesinde çok sert ve zor koşullar altında tek kişilik bir hücrede tecrit etmeye devam ettiğini açıkladı.

Aralık ayından bu yana tutsak olan ve Damon zindanından kısa süre önce Neve Tirza'ya sürülen Halide yoldaş, "Her gün ölüyorum. Hücre hava girmeyen küçük kapalı bir kutu gibi. Hücrede sadece üzerinde küçük bir pencere bulunan bir tuvalet var, o da naklimden sadece bir gün sonra mühürlendi. Bana nefes alacak alan bırakmadılar ve hücre kapısındaki 'aşna' (gözetleme deliği) denilen şey bile mühürlendi. Nefes almak için çoğu zaman oturduğum yerde sadece küçük bir açıklık var. Hücremde boğuluyorum, saatlerin geçmesini bekliyorum, nefes almak ve hayatta kalmak için biraz oksijen parçacığı bulmayı umuyorum." diye haykırıyordu.

"Tecritte yaşadığım sefaleti daha da kötüleştiren şey yüksek sıcaklıklar. Kısacası, en yüksek ayarda bir fırının içindeyim. Aşırı sıcak nedeniyle uyuyamıyorum ve beni bu koşullarda tecrit etmekle kalmadılar, hücredeki suyu da kasıtlı olarak kestiler. İçmek için su şişesi istediğimde bile en az dört saat sonra getiriyorlar. Cezaevi avlusuna

çıkma ise sekiz günlük tecritten sonra sadece bir kez izin verildi ve kalitesiz yemeklerin verilmesini kasıtlı olarak saatlerce geciktiriyorlar."

Halide yoldaşın yaşadıkları, İsrail zindanlarında tutulan on binlerce Filistinli tutsağınkinden farksız. Neden tutsak edildiklerini, neden tecrite atıldıklarını, ne kadar süreceğini bilmeyen Filistinliler, yaşadıkları rahatsızlıklarda da en ufak bir tedavi hakkından, ilaç ve hijyen malzemelerinden mahrum hayatta kalmaya çalışıyorlar.

İsrail zindanlarında bu yaşananlar, İsrail'in dışarıda Filistin halkına karşı yürüttüğü soykırım katliamlarının bir parçası durumunda. Ellerinde tuttukları tutsaklara "rehine" muamelesi yapan siyonist devlet, dışarıda yaşanan her olayın intikamını, içeride tutsaklardan alıyor. Geçtiğimiz aylarda Filistinli örgütlerle yapılan esir takasları sonucu, yahut serbest bırakmaya karar verdiği idari tutukluların kameralara yansıyan görüntüleri dahi, Filistinlilerin yaşadıklarını gözler önüne seriyor. Kendilerine verilen sağlıksız besinlerden dolayı hastalanan, tedavi edilmeyen, basit rahatsızlıkları dahi kronik hastalıklara dönüşen tutsaklar, hastalanmalarına neden olan bozuk yemekleri yemektense aç kalmayı tercih eder noktaya geliyorlar.

Sosyal medya hesapları, serbest bırakılan tutsakların aileleri ve yoldaşları ile kavuşma sahnelerini paylaşırken, özgürleşen tutsakların önceki ve sonraki hallerini de paylaşmayı ihmal etmiyorlar. Bu sayfada göreceğiniz 3 kare bile, tutsakların durumlarını açıklıyor.

Bir kez daha: **Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!**

İsrail'de Esir İsyanı

İsrail halkı, Gazze'deki bir tünelde altı İsraili esirin daha cesedinin bulunmasının ardından, 1 Eylül Pazar gecesi Tel Aviv'de sokaklara döküldü. Yüzbinlerce kişi, Gazze'de tutulan İsraili esirlerin serbest bırakılmasını sağlayacak bir anlaşma yapılması için Tel Aviv ve Kudüs sokaklarını doldurdu.

Otoyolu kapatan halk, işaret fişekleri patlatarak, sloganlar atarak İsrail ordusunun kuşatma altındaki Filistin topraklarında esir tutulan İsrailiilerin serbest bırakılabilmesi için başbakan Benjamin Netanyahu'ya Hamas ile ateşkes anlaşması yapması için çağrı yaptı.

İsraililer, Gazze'ye yönelik soykırım saldırılarının başlamasından bu yana, aynı taleplerle sık sık eylemler yapıyor. Ancak Pazar günü yapılan bu eylem, bugüne kadar düzenlenen en büyük Netanyahu karşıtı protesto oldu.

Geçtiğimiz günlerde bir Hamas yetkilisi, Refah kentinde bir tünelde bulunan altı İsraili esirin, İsrail'in kıyı şeridinde yönelik devam eden hava saldırıları sonucunda öldürüldüğünü duyurmuştu.

Hamas, savaşın sona ermesi, İsrail güçlerinin çekilmesi ve çok sayıda Filistinli mahkûmun serbest bırakılması karşılığında rehineleri serbest bırakmayı teklif etmişti. Ancak Netanyahu hükümeti her defa, bu görüşmelerde esirlerin geri getirilmesi için askeri baskıya ihtiyaç olduğunu söyledi.

El Kassam Tugayları sözcüsü Ebu Ubeyde uyarı yaparak, İsrail'in Gazze'de tutulanların serbest bırakılması için esir değişimi anlaşması yerine askeri baskıda ısrar etmesi

halinde İsraili esirlerin "tabutlar içinde" işgal altındaki topraklara döneceğini hatırlattı ve ölümlerden İsrail'in sorumlu olduğunu yineledi. Daha önce de İsrail saldırılarında çok sayıda İsraili esir katledilmişti.

Gazze'de tutulan esirlerin ailelerini temsil eden Rehineler ve Kayıp Aileleri Forumu yaptığı açıklamada, altı rehinenin ölümünün Netanyahu'nun çatışmaları durduracak ve sevdiklerini eve getirecek bir anlaşma sağlayamamasının doğrudan bir sonucu olduğunu söyledi ve "Hepsi neredeyse 11 ay hayatta kaldıktan sonra son birkaç gün içinde öldürüldü" dedi.

Tel Aviv'de toplanan bu devasa kitleyi dağıtmak için İsrail askerleri saldırdı ve çok sayıda kişiyi de işkence ile gözaltına aldı.

Gelişmeler üzerine İsrail'in en büyük işçi sendikası Histadrut, 2 Eylül Pazartesi günü için genel grev

çağrısı yaparak, iktidara esir takası ve ateşkes için daha fazla baskı yapılmasını istedi.

İsrail'in Histadrut sendikasının başkanı Arnon Bar-David tüm işçileri greve katılmaya çağırdı ve Ben Gurion ana havaalanının Pazartesi sabahından itibaren kapatılacağını söyledi. Bu, 7 Ekim'den bu yana düzenlenen ilk genel grev oldu.

Histadrut Sendikası yaptığı açıklamada, "Tutsakların terk edilmesini durdurmalıyız... Sadece bizim müdahalemizin sarsılması gerekenleri sarsabileceği sonucuna vardık" dedi.

Grev bankacılık, sağlık hizmetleri ve İsrail'in ana havalimanı da dahil olmak üzere ekonominin önemli sektörleri sekteye uğrattı.

Kudüs'te de binlerce kişi Başbakan Binyamin Netanyahu'nun evinin önünde toplandı. Likud Partisi'nin genel merkezinin önünde yapılan protestolarda da çatışmalar yaşandı ve onlarca kişi tutuklandı.

Buna karşılık, 200 üst düzey iş dünyası liderini temsil eden İsrail İş Forumu, protestoları desteklemek üzere acil bir toplantı planladı. Forum, mahkûmların ailelerinin yanında yer aldığını açıklayarak halkı sessiz kalmamaya çağırdı. 1 Eylül günü "Binlerce kişi sokaklara dökülürse grev ihtimali artar" diyen patronlar da grevi "hizada" tutmak için destekleyeceklerini söylediler.

Gazze'de halen 100'den fazla İsraili ve yabancı esir bulunuyor. Ancak bunların yaklaşık üçte birinin rejimin saldırılarında öldüğü biliniyor, diğerlerinin akıbeti ise hala bilinmiyor. Bu süreçte yaklaşık 40.700 kişi öldürüldü ve 94.000'den fazla kişi de yaralandı.

İsraililerin grevi, mahkeme tarafından yasaklanmasına rağmen devam ediyor.

